

Bortset fra Omtale af dette Problem i et enkelt Indlæg blev det dog ikke gjort til Genstand for Behandling i Underkommissionen.

Den anden Underkommission vedrørende de permanente Forholdsregler fik til Opgave at undersøge Spørgsmaalene vedrørende:

1. Centralbankernes Arbejdsmaade,
2. Samarbejdet mellem Centralbankerne,
3. Spørgsmaalet om Centralbankernes Reserver,
4. Sølvsørgsmaalet.

Underkommission I.

Arbejdet i Underkommissionen vedrørende øjeblikkelige Forholdsregler drejede sig i første Omgang om Spørgsmaalet vedrørende Prisniveauet. Grundlaget for Diskussionen var et Forslag til en Resolution, der blev fremsat af den britiske Delegation. Det udtaltes i denne Resolution, at det vil være af Vigtighed at fremkalde en Stigning i Verdensprisniveauet for Raavarer, der vil være tilstrækkelig til at sikre Raavareproducenterne Udbytte og til at genskabe Ligevægten mellem Produktionsomkostninger og Priser i Almindelighed. Det engelske Forslag til Resolution blev bl. a. støttet af Indien, den sydafrikanske Union, Australien, Japan, Italien og Frankrig. Uanset den Velvillie, med hvilken det britiske Forslag til Resolution var blevet modtaget, standsedes dog Arbejdet paa det nævnte Omraade derved, at Generaldebatten ebbede ud, og Underkommissionen besluttede i Stedet for at fortsætte den almindelige Diskussion forsaavidt angik de internationale Gældsspørgsmaal og Spørgsmaalet om offentlige Arbejder og deres Indflydelse paa Prisniveauet. Denne Udgang af Debatten om Prisniveauet maa ses paa Baggrund af Forløbet af de Forhandlinger om de facto-Stabiliseringen, som var foregaaet i Løbet af de første Mødedage under Konferencen, men dog saaledes, at Forhandlingerne ikke faldt indenfor Rammerne af Konferencens officielle Arbejde. De store Vanskeligheder under disse Forhandlinger satte sig ganske naturligt Spor i Conferencearbejdet, og Overgangen til en Diskussion om det mere neutrale Gældsproblem var et Udtryk for, at man søgte at vinde Tid til at forlige Modsætningerne.

Der aabnedes derefter en almindelig Debat om Gældsspørgsmaalet i Tilslutning til et af den ungarske Delegation fremsat Resolutionsforslag, der senere blev suppleret med et Forslag fremsat fra rumænsk Side. Diskussionen var forsaavidt ret ensidig, som det til at begynde med udelukkende var Repræsentanter for Debitorlandene, som havde Ordet. Talerlisten repræsenteredes saaledes af Ungarn, Rumænien, Tyrkiet, Equador, Grækenland, Brasilien og Bulgarien.

Debitorlandenes Fordringer kan samles i 3 Hovedpunkter:

Der ønskes for det første tilvejebragt Organer, med hvilke Debitorlandene kan forhandle om eventuelle Lempelser i Gældsbyrden eller Ændringer i Betalingsmaaden. Det har været overordentlig vanskeligt for de Debitorlande, der er besjælet af Ønsket om at overholde deres Forpligtelser, at faa ændret Laanekontrakterne ved Overenskomst med Kreditorerne, simpelthen fordi det har været praktisk umuligt for Debitorerne at faa Forbindelse med samtlige Kreditorer. Debitor-Fordringerne varierer noget, men de kan dog sammenfattes derhen, at man ved Foranstaltninger fra Kreditorlandenes Regeringers Side ønsker tilvejebragt Kreditor-Organisationer. Disse Organisationer skulde, i Overensstemmelse med de videregaaende Debitor-Fordringer, udstyres med Mandat til at forhandle med bindende Virkning for samtlige Kreditorer. Som en yderligere Udbygning af denne Ordning foreslaas Oprettelse af et særligt Voldgiftsorgan, der skulde træffe Afgørelse, naar Debitor-Lande og Kreditor-Organisationer ikke kunde blive enige.